

Rapport fra utveksling ved Litteraturvetenskapliga Institutionen, Uppsala Universitet

Medio januar til slutten av mai 2019

Den avgjørende faktor for beslutningen å dra på utveksling til Uppsala var at hovedkilden til prosjektet mitt ble skrivet der i 1600-tallet. Utover det, ble det drevet en del relevant forskning ved universitetet de siste årene og jeg ville gjerne komme i kontakt med de respektive forskere.

Etter en litt ubehagelig start i en helt uakseptabel bolig som huseiere hadde etterlat i skitten tilstand med delvis ubrukbar innredning (mugg) flyttet vi ut så fort vi kunne. På forhånd hadde vi snakket med dem via skype og fikk et positiv inntrykk av dem. Det viste seg å være en feilvurdering. De første to ukene tilbraktes altså med å finne en annen bolig og med å ankomme og fordøye sjokket. Heldigvis hadde vi ikke noen merkostnader, men det tok mye tid og kraft å få ordnet det finansielle med utleieren til den første boligen som virket ikke uvant til situasjonen.

Arbeidsmiljøet ved Litteraturvetenskapliga Institutionen var inspirerende og kollegaene ved instituttet tok varmt imot meg. Den tildelte kontorplassen var dessverre fortsatt i bruk på uregelmessig basis. Jeg jobbet mye i ulike biblioteker. At Ann Öhrberg som hadde invitert meg og mange andre ved instituttet pendlet fra Stockholm og var derfor ofte ikke i Uppsala, opplevdes litt skuffende. Under hele mitt opphold snakket jeg kanskje tre ganger med Ann fordi vi fikk det rett og slett ikke til å treffes oftere. Sosialt sett var Uppsala kanskje ikke som forventet, men faglig sett var det absolutt det. Jeg deltok på forskjellige seminarer, f. eks. på det högre seminariet i litteraturvetenskap eller det tvärvetenskaplige 1700-talsseminariet. På sistnevnte la jeg også frem noe av min egen forskning og fikk massevis av relevante og nyttige tilbakemeldinger. Bibliotekene var fantastiske å jobbe i og bibliotekspersonalet utrolig hjelpsom når det gjaldt leting etter håndskrifter og lignende. Det gjelder spesielt håndskriftsamlinger ved Carolina Rediviva, Uppsala og ved Kungliga Biblioteket, Stockholm.

Avslutningsvis: jeg synes oppholdet var i noen grad vellykket. Det opplevdes vanskelig å ankomme. Hadde boligsituasjonen i begynnelsen vært annerledes, kunne tiden i Uppsala kanskje blitt enda mer givende. Det jeg tar med meg fra Uppsala er hovedsakelig ny kunnskap om stedet der hovedkilden til prosjektet ble til, mange nye faglig spennende kontakter (som skal forhåpentligvis utvikles til kooperasjoner fremover) og planer om å snakke med alle mine fremtidige utleiery fra ansikt til ansikt før eventuell innflytning.

Andreas Klein (stipendiat)